

ud fra, at naar det var det Maal, Ministeren sigtede paa, vilde det sikkert ogsaa ved Forhandlinger med Ministeren i Udvalget kunne lykkes at komme til et ogsaa for Automobilister rimeligt Resultat. Ministeren sagde, at han ønskede blot at faa Regler for Kørselshastigheden, for Automobilernes Indretning og for Vejbredden, og hvad dermed staar i Forbindelse. Men da Ministeren saa kom ind paa Enkelthederne, fremhævede han, at de 12 Alens Bredde ikke gjaldt fra Vejgrøft til Vejgrøft, men for Vejbanen inden for Træer eller Fodstier, hvis der fandtes saadanne; og han præciserede sin Tanke nærmere saaledes, at det kun var Hovedlandevejen, han havde tænkt paa. Han sagde, at Automobilisterne skulde have Adgang til at køre mellem Byerne, men paa Landet, der laa ved Siden af Hovedvejene, til Landsbyerne, Stationspladserne o. s. v., maatte de ikke komme med deres Automobiler. Det bliver da, synes jeg, en ret tvivlsom Fornøjelse at have Automobil, naar de kun maa benyttes paa Veje, der ere 12 Alen brede inden for Træer og Fodstier. Jeg erindrer saaledes, at der paa Fyn i Nærheden af det Sted, hvor jeg har tilbragt mange Aar, vel findes en Landevej fra Nyborg til Middelfart, hvor man vilde kunne køre med Bilerne, da den nok holder 12 Alen mellem Træerne, men der var ogsaa en anden Landevej, en ikke stærkt befærdet, som skar denne, og som gik fra Assens til Bogense. Den maatte paa lange Strækninger ikke 12 Alen mellem Fodstierne, og der vilde det altsaa være forbudt at køre med Biler. Jeg synes, det er en ganske urimelig Bestemmelse, og man kan ikke opretholde den, samtidig med, at man siger, at man ikke vil lægge Automobiltrafikken Hindringer i Vejen. Hvis Ministeren fastholder, at ogsaa Spor, der ligge i Vejen, skulle regnes fra, gør det ikke noget, om Ministeren ikke gaar ind paa det Ønske, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har fremsat om ikke at forbyde Automobilkørsel paa Strandvejen, thi saa vil det være forbudt af sig selv, idet der, naar Sporarealet skal regnes fra, ikke kan tilvejebringes den Bredde. Nu er der 5—6 Alen brede Gangstier, og naar vi trække Sporarealet fra, er der kun 9 Alen tilbage. Det er tilstrækkeligt til at tre Vogne kunne køre forbi hverandre, paa 12 Alen kunne fire Vogne passere hverandre. Jeg synes, at vi maa gaa saa vidt, at naar der er ordentlig Plads til to Vogne, maatte det være tilstrækkeligt for Automobilkørslen. Det burde kun være forbudt at

komme med Automobil, hvor to Vogne ikke kunne passere hinanden. Selv om man siger, at man ikke vil forhindre en saadan Kørsel, gør man det i Praksis alligevel med saadanne Bestemmelser.

Den ærede Minister paastod, at Damptrømlen ikke var noget Køretøj. Ja, den er ikke nogen Personbefordring, men et Køretøj maa den vel være, siden den bevæger sig ved at køre fremad, den flyver jo dog ikke, den bevæger sig ved, at Hjulene dreje rundt, selv om det gaar noget langsomt. Men mulig har den ærede Minister kun villet sige, at denne Trømlen ikke berøres af Loven, og saa behøve vi jo ikke at opholde os længere derved.

Jeg synes, det er ret mærkeligt, da der ikke har været udtalt noget Ønske hverken fra Kjøbenhavns Politidirektør eller fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse om at faa indskrænkende Bestemmelser angaaende Automobilkørsel, at der dog skal træffes saadanne. Ganske vist har der været Ønske om, at man maatte blive fri for Vædekørsel paa Gader og Veje, og det er sagt, at vi vilde være glade ved at faa Bestemmelser i saa Henseende, men baade Politidirektør, Magistrat og Borgerrepræsentation have foreslaaet at sætte Maksimum af Kørehastigheden for Automobiler til 2 Mil i Timen, hvilket svarer til den tilladte Kørehastighed for elektriske Sporvogne. Naar man saa betænker, hvor hurtigt et Automobil er i Stand til at standse, synes jeg, det vilde være ret urimeligt, om den højtærede Minister, medens vi have et Lovforslag under Behandling her i Rigsdagen, gik hen og fastsatte Regler imod de paagældende kommunale Myndigheders Ønske og før Lovgivningen havde givet den højtærede Minister Ret i, at han har truffet det rette paa dette Omraade. Skulde det mod Forventning vise sig, at Folketing, Landsting og Regering til sidst enes om, at der kun maa køres med en Hastighed af $1\frac{1}{2}$ Mil i Timen, nu vel, saa maa Kjøbenhavn naturligvis rette sig efter samme Regel, men indtil den Tid synes jeg, at Ministeren meget godt maatte kunne følge den Henvendelse, der er rettet til ham fra Politidirektøren og fra Kjøbenhavns samlede Kommunalbestyrelse.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen) udtalte sin Glæde over, at jeg dog ikke ganske havde brudt Staven over Lovbestemmelsen om denne Materie, og mente, at jeg endog var gaaet saa vidt at tilraade, at denne Kørsel skulde ordnes saaledes, at den